

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Departementet
J.nr. MST-001-04728

Den 9. maj 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 19. april 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 602 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 602 (alm. del)

Kan ministeren bekræfte, at man i fem år har tilladt for høje koncentrationer af parabener i kosmetikprodukter på trods af, at man allerede i 2005 var bekendt med, at baggrunden for de gældende koncentrationer var forbundet med en betydelig videnskabelig usikkerhed?

Svar

Som allerede angivet i svar på spørgsmål 601 udgav den videnskabelige komite i 2005 en opinion, der konkluderede, at datagrundlaget var utilstrækkeligt til at drage en endelig konklusion vedrørende den dengang nye mistanke om, hvorvidt propyl-, butyl og isobutylparaben kunne have hormonforstyrrende virkninger.

Derfor udbad den videnskabelige komite sig yderligere undersøgelser, med fokus på eventuelle reproduktionsvirkninger.

Vi får hele tiden ny viden om kemiske stoffer – også de, der anvendes i kosmetik. Hvis vi skal reagere på enkeltstående undersøgelser, vil vi ofte komme til at regulere på et spinkelt grundlag, som senere kan vise sig at være fejlagtigt. Da SCCS i deres opinion fra 2005 anførte i konklusionen, at der var god grund til at formode, at industrien allerede var i besiddelse af yderligere undersøgelser, synes jeg, det var yderst fornuftigt at give industrien en kort frist til at indlevere disse ikke publicerede undersøgelser til SCCS. Også i lyset af, at vi ved, at mange af alternativerne til parabenerne kan være allergifremkaldende, er det af stor vigtighed, at samtlige eksisterende data indgår i en vurdering, der danner grundlag for en eventuel regulering.

Den konkrete sag udviklede sig dog således, at industrien indleverede nogle andre data end dem, de var blevet bedt om. Og så var SCCS lige vidt i

forhold til at drage en endelig konklusion. Selv om industrien gentagne gange fik instrukser om, hvilke undersøgelser der var påkrævet for at kunne vurdere sikkerheden af de pågældende parabener, blev de ønskede data ikke leveret. Derfor løb min tålmodighed ud, da vi i december 2010 endnu engang måtte konstatere, at data ikke var blevet indleveret til SCCS.

Ingredienser i kosmetik skal være sikre for menneskers sundhed, før de må anvendes i kosmetiske produkter og sættes på markedet. Det sker dog ind imellem at ingredienser, der tidligere har været vurderet sikre, bliver behæftet med en mistanke om at kunne have skadelige virkninger for menneskers sundhed. Hvis dette sker, som i tilfældet med parabenerne, vil man bede den videnskabelige komite om at tage stilling til denne mistanke.

Den videnskabelige komite vil herefter bede industrien om at levere en række data ud over de data, som komiteen selv kan fremsøge i den åbne, videnskabelige litteratur. Hvor lang frist, man skal give industrien til at indlevere disse data, må bero på en række overvejelser som blandt andet, hvilken mistanke der er rejst om det konkrete stof, hvilke alternativer der findes, og om man har en god grund til at formode, at industrien har brugbare data.

Jeg tror ikke, man kan sætte en konkret frist, der gælder for alle sager, men i den konkrete sag mener jeg uden tvivl, at fem år er for længe.

Karen Ellemann / Michel Schilling